

urgisk Akademi staar i Forbindelse med Fødselsstiftelsens Grund, og det vil være klart, at dersom man kunde flytte alle Institutterne, vilde man kunne opnaa langt større Pris, naar man vil realisere Grundene. Jeg skal senere komme tilbage til denne Sag, og hvorledes vi have tænkt os, at den muligvis kunde ordnes.

Der er en Grund til, hvorfor vi ogsaa ønske, at der skulde være større Plads derude. Det er, fordi nogle af de Afdelinger, man tidligere havde projekteret, nu ikke ere optagne i Forslaget. Det var oprindelig Meningen, at der skulde være foruden de Afdelinger, som ere projekterede i Forslaget, tillige en Afdeling for Hud- og Kønssygdomme, en Afdeling for Sinds- og Nervesygdomme og Afdelinger for Børnesygdomme. Jeg tror nu imidlertid nok, at Videnskaben er kommen til det Resultat, at det ikke vilde være heldigt at have en Afdeling for Sindssygdomme paa et saadant Hospital. Derimod vilde det vist være orerordentlig heldigt at have en Afdeling for Hud- og Kønssygdomme og muligvis ogsaa en Afdeling for Børnesygdomme. Selv om man nu ikke gik til Gennemførelsen af slige Afdelinger med det samme, skulde det dog for Pladsens Skyld ordnes saaledes, at der i hvert Fald vilde være Plads dertil, hvis man i Fremtiden ønskede at komme ind paa den Art Ting. Det har ogsaa i hvert Fald for mig set noget mærkeligt ud, at man af Pladshensyn har været nødsaget til at bygge Fødselsstiftelsen og den gynækologiske Afdeling som Korridorhospital. Man har hævdet meget stærkt fra det lægevidenskabelige Fakultets Side, at man ønskede Pavillonssystemet for Hospitalet. Men naar man saa netop lægger de Patienter, som almindeligvis anses for dem, der kræve størst Omhu og Pleje og Forsigtighed, de gynækologiske Patienter, i et Korridorhospital, har det hos os ogsaa svækket Troen paa, at det overhovedet er saa nødvendigt med Pavillonssystemet, som man ellers mener, og at det derfor kunde være muligt, at man for at vinde mere Plads maaske kan omændre Planerne lidt i Fremtiden. Jeg skal siden, naar jeg omtaler Ændringsforslagene, komme nærmere til den Maade, hvorpaa vi have tænkt os at skaffe Mulighed for større Plads.

Naar man ser paa den Maade, hvorpaa Midlerne til Byggeforetaget skaffes til Veje, ser man, at Kommunitetet af sine Midler skal give 2 Millioner Kr. til denne Sag. Det maa jo anses for saare rimeligt,

da det er et Undervisningshospital og medicinske Undervisningsinstitutter, det drejer sig om, at Kommunitetet af sine rige Midler bidrager hertil. Det vil ses, at Kommunitetet har en Kapital af 7,520,000 Kr., deraf i 4 pCts Prioritetsobligationer 6,432,782 Kr. Af disse er ca. 1 Million disponible for Tiden. Nu har Udvalget henstillet til den højtærede Minister, at, da disse Penge, baade Kommunitetets Midler og Hospitalets Midler, for en stor Del staa fast i Prioritetsobligationer, at der saa gaas lempelig frem ved Opsigelsen af disse Prioriteter. Det vilde jo være ret slemt for Folk, hvis de faa deres Prioriteter opsagte og ikke kunne faa andre i Stedet. Vi have derfor henstillet til Ministeren, hvis der er Mulighed derfor, at han gør andre Statsmidler disponible til Laan for saadanne Prioritetshavere i Stedet for.

Det har ikke kunnet andet end undre Udvalget i høj Grad, at der var saa stor Prisforskel mellem det nuværende Forslag og tidligere Forslag, navnlig Forslaget fra 1891, hvor Summen kun var 4,650,000 Kr. Vi have spurgt gennem Kultusministeren, hvorledes dette forholdt sig, og have søgt Oplysning baade hos den tidligere Arkitekt, hos Hospitalets Inspektør og hos den nuværende Arkitekt; men vi have ingen Oplysning kunnet faa eller i hvert Fald ikke tilstrækkelig Oplysning om dette Forhold. Jeg tror ikke, jeg siger for meget, naar jeg udtaler, at den Sum, der i sin Tid var foreslaaet, 4,650,000 Kr., ikke tilnærmelsesvis vilde kunne have slaaet til til at bygge Hospitalet for, og at det langt vilde være blevet overskredet.

Det vil være klart, at en Sum af 7,450,000 Kr. til et saadant Byggeforetagende kan forekomme Udvalget ret stor, og det har under Udvalgets Forhandlinger været det meget om at gøre at faa Summen nedsat. Vi have derfor dels selv stillet Ændringsforslag, dels forhandlet med den højtærede Kultusminister derom, og som det vil ses af Betænkningen, har Kultusministeren stillet forskellige Ændringsforslag. Under Sagens 1ste Behandling her i Rigsdagen blev der jo navnlig gjort gældende, at de Lægeboliger, der skulde opføres, være meget flotte; der blev gjort Indvending mod en Stald til Lægerne, og der blev gjort Indvendinger mod Funktionærernes Boliger og forskellige andre Ting. Vi have nu sammen med Kultusministeren søgt at reducere disse Sager. Vi have ment, at Lægerne kunde bo i Bygninger, der vare sammendragne saaledes, at der kom til at bo to Læger i hver Bygning. Herved er